

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
de intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főúton 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetés 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

A Széchenyi-kör.

Jövő hónapban kezdi meg a kör működését. Nem lesz felesleges, ha egyet-mást elmondunk, mit a múlt idény alatt vagy el nem mondhattunk, vagy a mit elmondani akkor ugyis hiába lett volna.

Sajátságos jelenség az, hogy épen most, midőn a kör tagjainak száma a legnagyobb s nincs városunkban intelligens ember, ki nem volna tagja, s a kör anyagi és pénzügyi viszonyai is fényesen állanak — észrevehetni a kör kebelében bizonyos elégedetlenséget, bizonyos ellenáramlatot, magában a kör közönségében bizonyos lehangoltságot és visszavonulást a kör műkedvelő tagjaiban.

A körjelenségnek nyomára kell jönnünk, nem szabad a kör existenciáját esetleges, hol képzelt, hol létező, de könnyen szanalható bajok miatt kockáztatni.

A kör élén hivatott férfiak állanak. Mattyasovszky Tamás főispánunk az elnöke, Duka Róbert ezredes a zeneszakosztályának az elnöke, — mind kipróbált erők, kik felfogják a kör kulturális hivatását s már társadalmi állásuknál fogva is tehetnek és tesznek mindazt, mit e hivatás érdekében tenniük kell.

És mégis?

Legyünk őszinték. A Széchenyi-kör hivatása kulturális. Feladata szóval, dallal, zenével, a teremben és színpadon a magyar kultúra érdekében működni, a magyar szellemet ápolni, a magyar szót, dalt, zenét, irodalmat és műveltséget terjeszteni.

Az utóbbi időben nem felelt meg egészen ezen hivatásnak. Az okokat nem kutatjuk; azt sem vitatjuk, szükséges-e a körnek a nemzetiség rovására bizonyos kenezésiokat tenni? De annyi tény, hogy a baj meg volt s rossz vért szült.

Ez egy baj.

A másik baj műkedvelő közönségünk visszavonulása. Egyes malicziózus megjegyzések épen oly „bírálok” részéről, kik az irodalomhoz, zenéhez és színi előadáshoz talán annyit értenek, mint a hajdu a harangöntéshez, elkedvetlenül a legjobb műkedvelői erőinket, különösen a hölgyeket.

E bajnak nem szabad tovább elharapódznia. És itt egyenesen a szépet és nemeset lelkesülő hölgyeinkhez fordulunk. Ne vegyenek fel holmi értlen megjegyzéseket komoly bírálatnak. Feladatuk nemes, maradjanak hívei a magyar kulturának. Az ő kezükbe van letéve családunk és társadalmunk magyarosodása; ne vonuljanak el e térről, melyet betölteni hivatásuk, s hol a férfiakkal együtt működni magyar női kötelességük.

Nem szokásunk ex cathedra böles tanácsokat osztogatni, s a kör vezetőivel szemben épen nem akarjuk a bölesség követ a magunk részéről fitogtatni, mindazonáltal van egy-két indítványunk, melyet a kör vezetőinek figyelmébe ajánlunk.

Jövőre szigorúan kell ragaszkodni a kör magyar kulturális jellegéhez. Nagyobb súlyt kell fektetni a magyar felolvasásokra, dalra és zenére. Itt csak a zenénél tesszünk kivételt. A zene internacionális jellegű, s mint ilyen, helyet foglalhat minden előadásnál.

Az estélyek kombinative legyenek rendezve. Nemesak zene, hanem felolvasás és dal is legyen együtt véve.

Több színelőadást is kellene tartani. Városunk oly gazdag a mimikai és drámai talentumokban, hogy itt bátran lehetne egy 20-30 tagból álló műkedvelő-társulatot alakítani, mely havonként felváltva 1-2 előadást rendezhetne. Csak meg kellene törni a jeget. És itt újra kérjük hölgyeinket, járjanak kezére a fáradságot nem ismerő szakválasztmányi elnököknek.

A Széchenyi-kör az egyetlen tér, hol társadalmunk valamennyi intelligens osztálya egyesül. E kört ápolni kell. Mindent meg kell tennünk, hogy azzá legyen, a minék lennie kell, s ha már a legnagyobb magyarnak a nevé viseli, feleljen is meg e magyar társadalmi és nemzeti intenzióinak.

De itt csak kölcsönös akarat és tett segíthet. Működjék a közönség karöltve a kör vezetőivel s az eredmény elmaradhatlan.

A tiszai ágost. hitv. evang. kerületnek gyűlése Eperjesen.

Szeptember 10.

A szokottnál nagyobb számban jelentek meg a tiszai egyházkerület nyolcz esperességének és két középtanodának követői az ez évi gyűlésre. Nem is az évente megejtetni szokott kerületi gyűlés volt egymagában a vonzó erő, mely ide terelte az egyházkerület világi és egyházi celebritásait, de a helybeli evang. egyház temploma és a collegium visszacszerzésének 100-ik évfordulója, s az ezen esemény alkalmából tartott örömmünnpély volt azon varázselejt, mely a tagokat ide, a középpontba egybegyűjtötte. Láttuk itt az őszbevegült férfiakat, s a vidor ifjuságnak örvendő még aránylag fiatal egyházhiveket, kik egyaránt áhitattal tekintettek az ő anyaiskolának megifjodását külsőleg és belsőleg, mert hiszen legnagyobb részök ezen iskolának közöni neveltetését és műveltetését.

Már a szeptember 5-kének reggeli óráiban is látható volt sok idegen arcz; a délután tartott gyámintézeti istentiszteleten idegenekkel telt meg a templom. A vasárnap, szeptember 6-án délelőtt tartott jubileumi istentiszteleten rég nem látott sokaság, különösen nagy férfiközönség tölté be a templom minden helyiségeit, mely körülmény maga is elégséges volt arra, hogy az összejövetelnek ünnepies színt és hangulatot kölcsönözzön.

Nem ezélünk itt, az ünnepi szónoklatokra reflectálni, miután azok, különösen a Hörk József collegiumi igazgató beszéde, külön lenyomatban megjelentek, csak annyit említnék, hogy az igazgató beszédjében sok érdekes momentum van említve a templom és collegium visszavásárlásának idejéből. II. József császár korából, mely mozzanatok az akkori időben itt működött Kriebel lelkész által, egy kéziratban fel vannak jegyezve.

A vasárnapi délutáni órákban kezdődött a komoly munka, akkor tartott a kerület középiskoláinak tanári értekezlete, melynek legfőbb műveül tekinthető: a középiskolai rendtartás, mely a kerületi gyűlés elé terjesztendő, s ott a szokott módon tárgyalandó lesz; — nem kevésbbé fontosnak tartjuk e tanári értekezlet azon határozatát,

TÁRCZA.

Ne kérdezd . . .

Ne kérdezd: mit szól a világ,
Hiszen nekem akarsz élni;
Szigoru bíró szerelmünk,
Felettünk ez fog iflni.
Engedj a bety léleknek
Ajkiáról szieni életet,
Engedj szívemnek álmodni,
Mely eddig csak fájt, égetett

Ó szíveim izzó ajkimat,
Kéjjel rebegve nevedet,
Ó csendesítsd le hevesen
Dobogó árva szívemet.
Mosolygjon rám szelíd szemed,
A melyben annyi a kedély,
S nem kérde: mit szól a világ,
Ölelj, csókolj, szeress, remélj.

Hisz' karjaiában int felém
A rég' óhajtott nyugalom,
Nemes kebleden elnémul
A felriadó fájdalom,
S ha szeméidből rám ragyog
A vigasztaló szerelem,
Én érzem akkor, hogy te vagy
A szelíd békítő szellem . . .

Engedj szívemnek álmodni . . .
Oly jó neki az álmodás,
Ne hozd elő a multamat,
Hol csak keserű csalódás.
Melledd csillog bűvölve
Ujra a bájos remény . . .
Ó hála, köszönet ezért
Tendked engesztelő lény.

Feleségből szerető.

— Novella. —

A eszöndes Rétaia városka, amióta azt a kémtentés huszárezredet oda kvártélyozták, egy csapásra nagyvárosi jelleget öltött. Utczái hemzsegték a nyalka huszárlégényektől és a chic-kes huszártisztoktól s boldog volt a katrinezás had, ha jutott neki egy dolmányos legény, de még boldogabb a tunikás sereg, ha őt is megtisztelték egy portepés urral. Bezeg volt is rá gondja a rétaljai bíró urnak, hogy kedvében járjon minden kontyos és chignonos nébernek és lám mégis neheztelnek reá az utóbbiak, mert mindmegannyi háziasszonya szeretett volna lenni Herendi Armand főhadnagynak. Csakhogy a főhadnagy ur, egy és oszthatatlan lévén, csak egy lakáson lakhatott, és a szerencse épen Véges Eliza ő nagyságának kedvezett. Részesítvén őt abban a kegyben, hogy a csinos Armand az ő lakója lehetett. Hanem szó a mi szó, csinos gyerekek is ez az Armand! Az az aranyzinóros montur oly teszesen áll rajta, mintha csak ráöntötték volna s benne oly dőlcegen néz ki gyönyörűen megteremtett alakja, hogy bizony egy női armádiát hamarabb meghódítana egymaga, mint az ellenség egy századát többet magával. Simára borotvált finom arczán olyan hetykén ült kipodrött bajszkaja, orra felett merészen ült az aranykeretes cvikker, a melyen át fekete szeméi egész sugárzapot szórtak. Haja minden szála oly csinosan van fésülve, mintha komandóra várna s ő maga is, a kimért ildomosság mellett, modorában elegáns, nyájas és vonzó volt.

A csinos főhadnagy csakhamar kiagnoszkálta a situációt a fiatal háziasszonynál, ki mellesleg említve, szintén igen csinos volt. Gömbölyű, hajnalpirban uszó orezái, folyton mosolygó biborajkival és negédesen kacintgató kék szemével olyan ingerlőn tűntek elő a szöke hajbodorok hullámai és huncutkái alól.

S magát a situációt ki ne találma érdekessnek! A szép Véges Eliza özvegy már 8 év óta, azaz, hogy nem is egészen özvegy, hanem csak félig az, amennyiben férje nem halt meg — csak reá nézve.

A huszár szíve se volt ám érezből! Alig hogy elhelyezkedék új lakásában, paradéba csapta magát és bemutatta magát az új háziasszonynak és a beszélgetés folyamában néhány nyájas szempillantás már is találkozik.

A szép nő és a csinos főhadnagy csakhamar közeli ismeretséget kötöttek.

Véges Eliza különben a rétaljai társadalmi körök legkedveltebb alakja volt. Nyájas, kedves modora, szellemtől szikrázó társalgása, könnyed, pajzán jelleme s a folyton pezsgő jó kedv őt a társaság bálványává tette, és mi természetesebb, hogy volt egész imádó serege. Csakhogy rossz a világ, éles a nyelve. Mert a fiatal fejkötős nép megirigyelte Elizát a főhadnagyrért s mert a szerelmes monoklisok féltékenykedtek — hát bizony egyebet sem beszéltek, mint erről a csinos párról. De nem is csoda, a bálokon ők tűntek fel legjobban, mert ha Armand összeült sarkantyú bokáit a toborzóban, hát az a két érekarika olyan melódiát pengetett, hogy szinte pezsgett a hölgyek vére! Ha a dőlceg ifju tajtéko paripájával mosolygón ugratott át a korlátokon, úgy tűnt fel a lányok előtt, mintha egy félisten repült volna; szeméinek sötét sugarai minden leányzó szívéig hatoltak, és emelték még nevét a párbajok hosszú sora, melyeket többnyire Elizáért vívott.

A szép asszony, kinek mindig ilyen alak volt ideálja, s ki büszke volt reá, hogy ő miatta Armand kezét s fület, lábat s orrot egyiránt megnyirbált, rajongott lakójáért.

Eme kisvárosi pletykák főleg akkor gyökeret termékeny talajban, midőn mint a villám futotta át a hír Rétaiajt, hogy Herendi Armand párbajban megölte Gedovári Kálmánt. A párbajban elesett, Eliza ő nagysága sok évi udvarlója volt,

melynél fogva az külön közpiskolai szaklapot szándékozik indítani, elvárva annak kellő pártfogását az érdekelt körök részéről.

Ugyancsak vasárnap este tartatott a gyűlést megelőző általános értekezlet, melyen a tárgyalandók sorrendje meg lett állapítva, és az egyes főbb tárgyak felett érdekes eszmecsere fejlődött ki.

Hétton reggel vette kezdetét a kerületi gyűlés, melyet isteni tisztelet előzött meg. A gyűlésre a kerületi felügyelő, Ó nagyméltósága Péchy Tamás, a családjában történt s köztudomású gyászeset miatt meg nem jelenhetvén, a világi elnöki széklet, az egyházi rendezet alapján, a legidősebb esperességi felügyelő, Szontagh Bertalan, Gömör megye alispánja, foglalta el, és nyitotta meg a gyűlést, rövid de lelkes üdvözlő beszéddel a gyűlés figyelmét a főbb tárgyra irányozván, melyek közt legfontosabbnak említte: a leányiskolák ügyét, és püspökeink főrendiházi tagságát. Miután indítvány: hogy a megjelenésben gyászeset által megakadályozott kerületi felügyelő irányában a részvét jegyzőkönyvileg kimondassék és a sujtott apával levélileg közöltessek: határozattá emeltetett, átadta a szót elnöktársának, főt. Czékus István superintendensnek.

Ez üdvözlő beszédében felelt, hogy a már említett tárgyakon kívül tárgyalásra kerülend a gimnázium rendezése, melyek gondozása és ellátása biztosítva van, az árvaház ügye, a teológia és praeparandia ügye, — és felolvastatta jelentését az ez évben végzett püspöki látogatásról, s ebben az eperjesi egyházak és a collegium látogatásáról is. Örömdetes tény gyanánt említte fel, hogy a protestáns szellem el s folyton tettekben nyilvánul, hiszen ez évben az egyházi és iskolai czélokra tett alapítványok és adakozások összege 88,000 forintnál többre rug, ide nem számítva a gyámintézet részére tett adakozásokat, melyek a tavalyiakat jóval felülmúlják. A gyűlés ezen jelentést közhelyeslés mellett tudomásul vette és elhatározta ennek egész terjedelmében leendő kinyomatását a jegyzőkönyvben.

A miniszteri rendeletek sorából kiemelendő az a leirat, mely elrendeli a közegészségtan előadását a jogban és teológiában, és kiltásba helyezi annak taníttatását a gimnáziumokban is. Egyelőre kiadatott a jogi és teológiai akadémiának hozzá alkalmazkodás végett.

Az evangélikus felügyelők és szuperintendensek főrendiházi tagságáról alkotott törvény közmegelegedéssel tudomásul vétetett, ellene egyetlenegy szó emeltetett ékes beszédben előadott szónoklatban, Gáspár, a debreczeni evang. egyház küldötte részéről, s bár beszéde nagy visszhangra és élénk tetszésre talált, mégis az esperességek tulnyomó többséggel hozták a fentebbi határozatot.

Bánó József, eddigi kerületi collegiumi felügyelő, ő méltósága, ezen állomásáról határozottan lemondott; tapasztalván a gyűlés, hogy lemondását vissza nem vonja, a számos éveken át szerzett bokros és nagy érdemeinek elismerése után, Keczer Miklós ő méltósága választott kerületi felügyelőnek.

A collegium évek óta sürgeti szavazatának érvényesítését a kerületnél, ez ügyben a tavalyi kerületi gyűlés bizottságot küldött ki, melynek véleménye szerint minden esperességnek két szavazata legyen a kerületen, s a collegiumnak, mely a kerülethez úgy áll, mint egy esperesség, szintén kettőt; a többi közpiskolák mindegyikének egy

szavazat adassék. Ezen indítvány az egyházi rendezet lényeges változtatását huzván maga után, az esperességekhez küldetett tárgyalás végett. — A teológiai akadémia a collegiumban végleg rendeztetett, ezen czélból négy rendes tanárral látatott el; a jogi akadémiának segélyezése pedig ajánlatba hozatni rendeltetett az egyetemes gyűlésen.

A leányiskolákra nézve határozatott, hogy az eperjesi és rozsnyói leányiskola egyenként 1000 forinttal fog segélyeztetni, ha bennlakással egybekötetik.

Az elsőnap délelőtti tárgyalás után közeled volt a „Fekete sas” nagytermében, hol nem volt hiba a sok felkötözötteknek. Jó kedvben szédelt el a társaság. — este 6 órától kezdve pedig 9 óráig s másnap kedden reggeli 7 órától déli 11 óráig folytatott és be is végeztetett a tanácskozás. Az utolsó nap tanácskozásának tárgyai leginkább folyó ügyek s számadásokról tett jelentések voltak.

Az állatkiállítások és mezőgazdaságunk.

Irta Tormay Béla.

Az utóbbi évek — úgy véljük — nem tartoznak azok közé, melyek tapasztalatai mezőgazdálkodásunknál kárba fognak veszni. Ezen évek bizonyították be azt, hogy azoknak, a kik mezőgazdaságban a termelésnek több oldalúvá tételét ajánlják, bizonyára igazságuk van; igazságuk van azoknak különösen, a kik az állattenyésztés előterbe helyezését minden lehető eszközzel előmozdítani törekedtek; a kik az ez irányban való okszerű kezelés igéjét hirdetik. Az utóbbi években az állattenyésztés körében találkozott egyes ágazat, melynél időlegesen igen nagy áreszkkenés mutatkozott, de látjuk azt, hogy ezen áreszkkenés nem tartós, hogy újból javulás mutatkozik és hogy az állatoknak termelési költségei, különösen ha hizlalásnál az általuk fogyasztott gabnaneműk értékét vesszük, még a nyomott árak mellett is, a gazda nagyobb veszteségtől óva van.

Ezen szempontokból, de azon szempontokból is, hogy a termelés által a talajból elvontakat viszapótolhassuk, hogy ne merítsük ki azon forrást, melytől létünk függ, tudniillik a talaj termő erejét; szükséges, hogy az állattenyésztésre kiváló gondot fordítva, annak szakértelmét lehetőleg magunkévá tegyük.

Az állattenyésztésben való könnyebb haladás, a biztosabb siker egyik alapfeltétele: az állatismeret. Ezt a tenyésztő csak ott szeresheti meg, a hol módjában áll a kellő összehasonlításokat tehetni, a hol sok egymástól eltérő, de egyuttal sok egymáshoz hasonló, vagyis egy fajtaoz tartozó állat áll együtt, a melyeket összehasonlítva, következtetést vonhat azon teendőket illetőleg, a melyekkel saját tenyésztését előbbre viheti; végre a hol anyagot kereshet ki magának, a mely anyaggal a netalán tenyésztésben levő hiányokat kiegyenlítheti és elenyészteszheti.

Ilyen alkalma kínálkozik vásárokon, de különösen olyan kiállításokon, a melyeken tenyészanyag és talán már a piacra készített állatok — melyek különböző fajtaoz tartoznak — mutattnak be az érdeklődő közönségnek.

Nagy kiállítások, melyek távol vidékekről la-

gattatnak, melyek a jellegek különfélesége által tűnnek ki, erre leginkább alkalmassak. Csak az az egy baj van, hogy ilyen kiállítások, a tenyészanyagnak ily tanulságos gyűjteményei, ritkábban rendeztetnek és így csak szórványosan juthat a gazda azon helyzetbe, hogy ilyen tárlatokon ismereteit gazdagítsa, a tenyésztésben való hiányok elenyésztesítésére szükséges, mondjam javító egyéneket magának megszerezhesse.

A magyar gazdának jelenleg kínálkozik ily alkalma. Budapesten szeptember 1-én nyitlak meg a nagy nemzetközi állattárlatok és alig hiszszük, hogy ezekhez hasonló, ily gazdagok, ennyire látogatottak pár évtized alatt újból rendezhetők legyenek. Megnyitlak szeptember 1-én a tenyészszarvasmarhák kiállítását, a kiállítási területen, a városrészben. Itt látható 1200 darab tenyészmarha, köztük 500-nál több a legkitünőbb gulyákból való hazai marha. Megkeresték ezen tárlatot a külföldiek is és az általuk hozott jeles csapatok erős versenyzői lesznek hazánk legjobb nyugoti vérel foglalkozó tenyésztésének.

Köbányán ugyanazon napon nyitlak meg a nemzetközi sertéskiállítás, melyben hazánk legjobb kondájából versenyez a tenyészanyag; ott látható ugyanekkor a mintahizlaldában egy kísérleti csoport 4500 darabbal, melyek versenyeznek: melyik tenyésztet állatai értékesítik legjobban a nekik adott eleséget? Végre még láthatók ott hazánk legjobb piacán: Köbányán szokásos árak, tudniillik az ország különböző vidékein tenyészett és hizlalt, részben pedig a köbányai piacon hizlalt és aprétírozott állatok — körülbelül 50,000 darab, — melyek, azt hiszszük, eddig még sehol a világon ilyen tömegesen be nem mutatott anyagot szolgáltatnak a tanulmányra. Fölhívjuk ezen tárlatokra hazai mezőgazdánk figyelmét.

Mint ezen ügy munkásai és iránta érdeklődők, ajánljuk ezen állattárlatokat; kérjük gazdátársainkat: ne mulasszák el ezen alkalmat, mely nem igen tér többé vissza, látogassák meg ezen tárlatot, használják fel azon tanulságokat, melyeket ezen tárlatokon meríthetni; fegyverkezzenek ott, hogy mint erős küzdők álljanak belé azon versenybe, melybe forgalmi hálózatunk kifejlődése által belé jutottunk s melyben csak úgy tudunk helyt állani, ha szakértelem tekintetében nem állunk mögötte azoknak, a kik nálunknál a piacokhoz közelebb esnek, vagy pedig a kik nálunknál olesőbban képesek termelni.

Reméljük, hogy figyelmeztetésünk nem hangzik el, hiszszük, hogy mezőgazdánk saját érdekében is, de azért is, hogy azoknak — kik ezen tárlatok létesítésén fáradoztak és csak azért rendezték, hogy azok mezőgazdaságunk hasznára váljanak, — ezen önzetlen fáradozásukat és buzgólkodásukat a kiállításnak tömeges látogatása által erkölcsileg meg fogják jutalmazni.

Egy nagyhorderejű miniszteri rendelet.

A nép szellemi és anyagi javának előmozdítására törekedni kötelessége minden állampolgárnak. Az egészség a nép jólétének alapja; annak emelésére a magam körében minden tölem telhetőt elkövetni mindenkor feladatomból tekintem.

kivel közelebbi viszonyban állt, és sokat beszélő nyelvek azt is rebesgették, hogy nőül akarja venni Elizát, és csak az áll utjában, hogy férje halála nincs még bizonyulva!

Uzsonna mellett ültek éppen Armand és Eliza az angolkert egyik illatos ligetében, a midőn a szolgáló hirt hozta, hogy Gedővári Kálmán kapott sebeiben meghalt. Megilletődve vevék mindketten a hirt.

— Tehát újra én miattam tette kockára életét? — kérde szomoruan Eliza.

— Ha száz életem volna, mind feláldoznám az ön nevéért! — felelé a főhadnagy.

— Ön valóban lovagias ember!

— Oh több ez a lovagiasságnál.

— Hogyan, csak nem tartja kötelességének, én miattam párbajt vívni?

— Nem kötelesség — de a szív parancsolja!

Mindkettő arcára sötét pir repült, lesüték szemüket, e szó mindkettő kebelébe hatolt, és felismerték a kölcsönös hatást, a mit ez tett. Néhány pillanatnyi méla esend állott be, mely alatt hallák egymás sziveinek hangos dobogását, a melyek oly értelmesen beszéltek egymáshoz.

— Nem értem önt főhadnagy ur! — mondá bizonyos zavarral a nő.

— Ön nem érti asszonyom a szív parancsát? avagy lehet-e, szabad-e ezt megmagyaráznom? Érdeklí kegyedet egyáltalában szívem parancsa és titka?

Eliza félrehajlítá a fejét, úgy érzé, hogy valami lázas hő lépé el egész idegzetét, és halk, gyöngye hangon mondá:

— Megvallom, hogy érdekel!

Armand megfogta a hölgy kezét és feléje egy lépést téve, reszketve viszonzá:

— Egy szót rejt titkolt kincsképen e kebel, e szó parancsolóm, boldogítóm, mindenem! Asszonyom ön tolakodónak, vakmerőnek fog tartani, de azt mondá, hogy érdeklí önt szívem titka, megmondom hát, e titok, e szó: „szeretem.”

Lázás ingerültséggel térdre rogyott a nő előtt, fejét lehajtva forró esőket lehelt az alabastrom kezekre és benső hévvel folytató:

— Szeretem forrón, lángolon, a mint szív csak szerethet, és csak akkor leszek boldog, ha birhatni fogom önt . . . édes Elizám!

Eliza alig tudott léleketet venni. Szótlanul hallgatá Armand szavait, mintha egy bűvés szözat hatott volna fülébe, kábító zengzetével, de szemének egy pillantása elárulta belső érzelmeit. Azonban csakhamar fölébredt bűvés mámorából. A merengő hölgyből újra a játszi kedélyű, pajzán kedvű nő lett; újra a negédes mosoly s kaczér pillantás arczán . . . és egész fesztelen modorban, de bizonyos ellenállhatlan bűvvel és bájjal: játszva, enyelve mondá:

— Miért titkolnám én is, én sem gyűlölöm önt. Tetszett önben a férfias erély és a magasra törő tántoríthatlan jellem: tetszett a vidám és ifjú élet pezsgő pajkossága s a modor csiszolt finomsága . . . önmaga tetszett . . . önmaga nekem, és én szeretem önt Armand.

— Oh mily boldoggá tettek e szavai! Uj erőt, uj kedvet öntének belém, csapongó képzeletűn reményei oh most már szivárvány színben tűnnek elém, és kezdek hinni és remélni. Hinni a boldogságnak, hogy egykoron enyémmek mondhatom; remélni, hogy engem viszont fog szeretni.

Eliza itt újra lecsüggeszté fejét, újra merengő hangulatba esett; és egy mélyet sóhajtvá, fájdalommal viszonzá:

— Viszont szerelmemben remélhet, de abban, hogy az öné lehessenek, nem!

— S miért?

— Mert elháríthatlan akadály áll utunkban!

— El tudnám gördíteni, ha száz halállal kellene megküzdenem is!

— Hallgasson meg Armand s ön be fogja látni, hogy eme akadály olyan, mint a földhöz nőtt sziklacsuc! En a Véges-család egyik tönkretjutott tagjának leánya vagyok. Mondják, hogy

leánykoromban olyan szép voltam, hogy meg tudtam igézni a környék ifjait, olyannyira, hogy 15 éves koromban már egy igen gazdag kérőm akadt, kinek vagyona megvesztegeté atyám szívét. Az ifju — Hardeck Arminnak hívták — egy remete vagy szerzetes által taníttatva, félszeg nevelésben részesült, s nehogy elbukjek a kiesapongás moesarába, már 22 éves korában kellett nőül venni azon nőt, ki neki tetszett, lett légyen az szegény is. A szerencés szerencsétlen én valék! E férfiu valódi remete volt! Egyhangu, idomtalan fekete öltözetet viselt és roppant jámbor volt. Haja hosszú, fekete fűrtei kuszáltan lepték el, inda módjára, szikár arczát, mely mint egy ős erdő volt benőve gondozatlan hosszú szakállával; bajuszt pedig, mert az évszél alkalmatlankodik, nem viselt. Szemeit folyton fekete pápaszem dugta el és eme rémalak volt férjem. Ő is bezárkózott, engem is bezárt és így éltem néhány hónapig, mint egy elítelt rabnő, ima és szolozsma között. De kezdém unni! En mindig a nagy világ után áhitoztam, a társaság volt éltető elemem, és eme tortura nyomása alatt kijelentém kedves férjemnek végre, hogy én őt elhagyom, hogy elválak tőle és hogy eme börtön foglya tovább nem akarok lenni!

— Férjem uram nevetett rajta és azt felelte, hogy ezt ne tegyem, ő megkímél, majd ő hagyja el a házat, de hogy czéljaimat ne érjem el, hát rajtam hagyja hymen rózsafüzérét rabbilincsnek, hogy másnak a neje ne lehessenek. 8 éve már, hogy elhagyott s reám hagyva eme óriási birtokot, még csak híret sem hallám. Nos e rózsafüzér a rabbilincs, mit nem lehet széttépni!

— Most kérem figyeljen reám édes Elizám. En is gazdag szülők gyermeke voltam. Nekem is volt nőm, kit elhagytam. Kóboroltam a világban, de a nő képe minél távolabb és hosszabb ideig voltam távol, annál jobban lön szívembe vésve. Nagy vagyonomat nem tudtam felhasználni, mert igen visszavonultam éltem. De 7 esztendő előtt jó anyám meghalt és ez változást idézett elő. Mint anyám támasza

E közegészségi viszonyok javítása szerfölt nagy feladat.

Rövid idő alatt s könnyű szerével nem lehet e téren az óhajtott sikert biztosítani. Nevezetesen az államnak és a hatóságoknak, valamint egyes buzgó embereknek minden törekvése hiu marad, ha az összes népesség és különösen az értelmesebb osztályok társadalmi uton nem támogatják a közgazgatás munkálkodását.

A tapasztalás Angliában, az amerikai Egyesült-Államokban, Németországban tanúsítja, hogy a közegészségügy a műveltség kérdése; a társadalom felvilágosodásával párhuzamosan javul.

Ismeretes, hogy közegészségügyünk állapota mennyire ki nem elégítő.

Es nekünk, kicsiny nemzetnek Európa nagy népelelője közepe, kétszeresen kell igyekeznünk az ember anyag megtartására s fejlesztésére, mert ezen alapszik politikai s nem kevésbé gazdasági jövőnk.

A legtöbb munka, s a legfontosabb feladat e téren a társadalomra vár. — Nálunk tehát inkább, mint bárhol másutt, sürgős nemzeti feladat a társadalomnak egészségügyi dolgokban felvilágosítása, hogy az saját egészségének oltalmazására értelemmel s a népesség közegészségügye iránt érzékkel bírjon.

Ez a ezél lebegett előttem, a mikor az ország két egyetemén közegészségtani tanszékeket s intézeteket létesítettem: ez volt ezélem, a mikor az egészségnek megfelelő szellemben való oktatását a tanítóképzőkben s a jogakadémiaikon életbe léptettem s a bölcsészeti karokon, valamint a műegyetemen életbeléptetését előkészíttem.

Meg vagyok győződve, hogy az orvosok, a kik az egészségügyben szakszerű kiművelést nyernek, hogy a lelkesek, a kik a népesség egészségét veszélyeztető legfontosabb természeti erőket ismerik, a jogtudósok s közigazgatási férfiak, a kik a közigazgatás egészségügyi feladatát megértik, a tanárok a kik az iskolának s a nevelésnek befolyását az ifjúságra megismerik, a technikusok, a kik a technikának szoros és elválaszthatlan összeműködését az egészségügyvel megtanulják: mind nagy hasznára lehetnek a közegészségügynek.

Epen így hasznára van ez ügynek, ha minden művelt ember egyáltalán megismeri: mi a feladata és teendője saját egészségének védelmére és fejlesztésére. Ez utóbbi ismereteknek terjesztésére a középiskola van hivatva és én arra törekszem, hogy Magyarország mindannyi középiskolájában az egészségügy oktatása, habár rendkívüli tantárgykepen, főlvetéssé és állandósítsassék.

E ezél elérése végett mindenekelőtt megfelelő tanerőkre s rendszeres tantárvre van szükség. Tanerőül orvosokat kívánok alkalmazni, de hogy ezek, mint tanárok az oktatást alaposan és egyöntetű rendszer szerint vezethessék, megfelelő előképzésben kell, hogy részesüljenek.

Ezen előképzésre fog szolgálni a budapesti és a kolozsvári egyetemeken életbe léptetendő egészség-tanítási gyakorlati és minősítő tanfolyam.

E tanfolyam f. é. szeptember 15-én kezdődik és december közepéig tart, a midőn cursusban résztvevők erre rendelt bizottság előtt tanári vizsgát tesznek le, a melynek siker esetén középtanodákra képesítő egészség-tanítási oklevelet kapnak.

E tanfolyamra korlátolt számmal vétetnek fel

a jelentkezők u. m. legfőlebb 30—40-en Budapesten és Kolozsvárott.

Fölvetetnek pedig első sorba az orvosdokorok, akik az illető egyetemi orvoskari dékánhoz címzett szeptember 15-dikéig benyújtott beadványaikban a fölvetelt kérik. A beadványban megjelölendő a folyamodónak eddigi orvosi működése is.

Fölvetetnek továbbá szigorló orvosok, a kik szeptember 15-dikéig a budapesti, illetőleg a kolozsvári egyetemen az orvoskari dékánál jelentkeznek.

A tanfolyam, valamint a vizsgálat díjtalan: az oklevélért 1 forint bélyegilleték lesz fizetendő. Csupán az egészség-tanítási oklevéllel minősítettek, fognak majd a középiskolákban tanárocul alkalmaztatni.

Az így alkalmazottak szolgálati viszonya és díjazása iránt annak idején fogok intézkedni.

A midőn ezekben az egészségügynek oktatását a középiskolákban rendszeresen szervezni kívánom, egyúttal az is szándékom, hogy az újonnan létesítendő egészség-tanítási karban közegészségügyünk számára egy fontos újabb tényezőt létesítsék.

E tanároknak az egészségügy oktatásán kívül fontos feladatuk leend ugyanis még: az iskoláknak, s a tanulóknak egészségügyi ellenőrzése.

Bennük hygienikus szakértőt fog kapni az iskola, aki az épület, a helyiségek, a berendezés s a fenntartás egészségügyi fogyatkozásait szemmel fogja kísérni, s azokra az iskola hatóságának figyelmét irányozni fogja.

Feladatuk leend épen úgy az iskolába járók testi és szellemi egészségügyi állapota fölött örködni, s a betegségek — nevezetesen azokra, a melyek elhanyagolás által veszélyessé válhatnak, vagy a melyek más tanulókra nézve ragályosak — az iskolai hatóság figyelmét felhívni.

Végre feladatuk leend az iskolába járó tanulók számára lakást és ellátást bérbeadók is egészségügyi tekintetből ellenőrizni.

A midőn a középiskolai egészségügyi oktatás ezen tervezetét közölném, egyúttal felkérem (ezímet), hogy ezen körrendeletemet mentül nagyobb nyilvánossággal hirdetvén, a hatósága területén lakó orvosokat a megtartandó tanfolyamban való részvételre szólítsa fel.

Budapest, 1885. augusztus 20-án.

Trefort s. k.

Különfélék.

Keczer Miklós országgyűlési képviselőnek kerületi evang. collegiumi felügyelőnek lett megválasztva a Tiszán innen kerületi gyűlés által.

Péchy Zsigmond megyénk alispánja, miután szabadságideje lejárt, haza érkezett s hivatali teendőit újból megkezdte.

Eszküvő. Dr. Grynaeus Géza eperjesi kir. tszéki főjegyző oltárhoz vezette — e hó 9-én — Mattyasovszky Gizella urhölgyet, Mattyasovszky Tamás megyei főispánunk bájos és kedves leányát. Az egyházi szertartás és a menyegzői ünnepély egész esendben folyt le Kendén. Tudvalevőleg e napokban halt el főispánunk atyja Mattyasovszky Inze. A fiatal házaspár egyelőre Budapestre utazott.

Eljegyzés. Az imént lefolyt kerületi gyűlés alatt váltott jegyet Kübächer, szepes-durandi evang. lelkes, szeretett polgártársunk és városi ügyész Kovácsy János bájos és szeretetreméltó leányával.

legszebb kor, hogy boldog házasságot elhessünk. Fogsz-e már szeretni tudni?

— Oh forrón lángoló, kimondhatlanul . . . s örökre . . . !

— A te képed, mely szívembe volt véve, alkotott a remetéből világot; te tetted elzárkózott szívemet a boldogságra fogékonyvá s te fogsz boldogítani is!

— Es te engemet . . . !

Három levél.

— Múltató történet —

Kora reggel van.

A liget egyik félreeső helyén egy fiatal ember letér az útról, bemegy a pázsitra s úgy nézi a fák lombját, mintha ott madárfészket keresne.

Rövid keresés után, úgy látszik, talált is fészket, mert megáll és be nyul a kabátja zsebébe.

A fiatal ember meglehetősen elegánsan van öltözve és látszik rajta, hogy az uri osztályhoz való. Igaz ugyan, hogy kabátja gyűrött, hogy nyakkendője egészen félre áll s hogy a haja éppen nics rendezve van.

Ha azonban tekintetbe vétetik az, hogy menése ingatag, egy helyben nem tud megállni s akaratalanul is dudol valami nótát: valószínűnek látszik, hogy öltözetének rendetlenségét tivornyában áttöltött éjszaka okozta.

A máskülönbén csinos fiu, mikor a keresett dolgot (valószínűleg a madárfészket) megtalálja, a zsebébe nyul és abból zsinéglélet vesz ki.

Megnézi, megsimogatja s azután megint visszateszi a zsebébe.

A mi pedig ezután következik, az igen egyszerű.

Atóleli a faderekeit mindkét karjával (mintha az legalább is egy csinos menyecske dereka lenne) s nagy lassan, nagy ügyvel-bajjal kezd telmászni a fára, bizonyosan a madárfészket után.

Kovácsy Erzsé kisasszonnyal. Fogadják szives s meleg üdvözlésünket s szerencsekívánatainkat.

Hymen. Dr. Schulek Géza bpesti ügyvéd, oltárhoz vezette Csáthy Szabó Anna kisasszonyt, Dr. Csáthy Szabó István leányát Miskolcra. Az esketést Kun Bertalan superintendens végezte.

Berzeviczy Tivadar leköszönése a tanfelügyelőségről. Berzeviczy Tivadar Sárosmegyének volt tanfelügyelője, rongált egészsége folytán, saját kérelmére, a vallás és közoktatási miniszter által ezen hivatalos állásától felmentetett. A közigazgatási bizottság sajnálatának adta kifejezését, e legrégebb és kiváló tagjának, a bizottság kebeléből való kilépése felett, kinek humanus és áldásos működéséről, odaadó tevékenységéről oly gyakran voltalkalma meggyőződhetni. Berzeviczy Tivadarban a tanügy azon gyakorlati férfiaknak egyikét veszítettük, kik fáradhatatlan szorgalommal iparkodtak, a tanügy s így a humanitást terjeszteni és a széles alakra fektetett modern közoktatásügyi törvényt minél tágabb körben gyakorlatilag életbe léptetni. Távozását sajnálatlaltal vesszük tudomásul, remélve, hogy magánéletében sem szűnik meg megénk tanügye iránt érdeklődni. Az íresedésre jött tanfelügyelői hivatal vezetésével egyelőre ideiglenesen Petrasevits Endre bízott meg.

Megei virilisták. A virilisták ideiglenes jegyzőke össze van állítva s a megyeház kapuján kifüggesztve s ez egyúttal a zborói hivataloknak és a városoknak közhírretétel végett megküldve. Figyelmeztetjük azokat, kiknek az összeállítás, úgy egyéb ok miatt netalán kifogásuk van, hogy okadatolt felszólamlásaikat e hó 14. 15. és 16-ikán Dobay Sándorhoz, az igazolóválasztmány elnökéhez nyújtsák be.

A sárosmegyei r. k. népnevelők f. hó 9-én tartott közgyűlésén, az eddigi elnök Kálóczy József leköszönt s helyére Lévai István ker. kath. fogymnásiumi tanár lett megválasztva; azonkívül a főjegyzői tisztségéről Sikorszki Endre írásbelileg színt leköszönt, de ezen tisztség betöltése a jövő közgyűlésig függőben hagyatik.

Pályauyeres munkálatok. A sárosmegyei népvelők által kitűzött pályadíjra öt pályamű érkezett be. Ezek közül 20 frankos arannyal jutalmazva lettek Schönviczki Sándor és János Gyula, 3 frttal Kurucz János és Kudrich Ivor tanítók.

Királyi adomány. O felsége Vörösalma községnek 200 frtot és a felső-mirrossói iskola helyreállítására 50 frtot adományozott magánpénztárából.

A kassai kereskedelmi és iparkamara igen díszes és követésre méltó eljárást tanúsított, midőn negyven, egyenkint 25 fortos ösztöndíjat alapított a kamarai kerület megfőiben lakó kiválóbb ügyességű és igyekvő iparossegédek számára, hogy azok az országos kiállítás ingyen tanulmányozhassák. Megállapodás szerint Kassán, Szepes és Zemplénmegyében 8—8, Sáros- és Ungmegyében 6—6 és Liptómegeyében 4 iparossegéd fog részesülni a kamara ösztöndíjában. Az ösztöndíjasok kijelölésére az egyes városokban lakó kamarai kültagok kérettek fel. A kis csapatnak f. hó 13-án a Budapesten kell lennie, hol délelőtt 9 órakor a kiállítási igazgatóság pavillonjában Ladomérszky Gyula a kamarai irodatisztné kell jelentkezniök, ki is a további időkre nézve utasítással fogja ellátni őket. A földmívelés- ipar

Szándékát a jó Isten sikerrel koronázza, mert felér az első ágra és ott megpihen, vagy legalább is hosszú lélekzetet vesz.

Azután megint kiveszi a zsebéből a zsinéget, s miután azt az ágra erősití az egyik részénél fogva: a másik részén levő hurokba a maga nyakát illeszti be s a következő perczben úgy lóg le onnan, mint a diófáról sárgarigó fészek.

Hanem hát a multság nem sokáig tart.

Az urfi műveletét egy szomszéd fárol egy idős ur ember nézi figyelemmel s mikor látja annak szándékát, hát a kezeiben levő (a mivel ő is alighanem sárgarigó fészket akart csinálni) elrejtí s abban a perczben, a midőn az urfi lógni kezd, leugrik, odafut, evteként fölmászik és egy éles késsel levágja.

Az egész dolog gyorsan megy végbe.

Az urfi lepottyan s mikor pár percz mulva magához tért s megértí a helyzetet, hát a már mellette álló idős ur embert — hatalmasan nyakon üti

Illusztrálja a példabeszédet, hogy jó tettért jót ne várj.

Az idős ur a meglepetés első perczében a maga zsinéjét rántja ki a zsebéből s azzal vág végig az urfi arezán.

A helyzet ezután azonban gyorsan megváltozik.

A mint ugyanis az urfi észreveszi a zsinéget, megértí a helyzetet és elkaczagja magát. Azután így szól:

Ohó! Mit akar maga azzal a zsinéggel?

— A mi önnek nem sikerült.

Megnézi egymást, elkaczagják magukat és karon fogva térnek be a vendéglőbe, a hol a reggeli után elmondják egymásnak, hogy miért kerestek madárfészket.

Az öreg ur esete igen egyszerű.

Fiatal asszony, két kis gyerek, a kik nem hasonlítanak az apjukra s egy, vagy két katonatiszt. Ez az egész.

és kereskedelmiügyi kir. miniszterium intézkedett, hogy a leránduló fiatal iparosok szakma szerint portosulva, a kir. technológia muzeum és az országos iparegyesület által kijelölt szakemberek által részlelnek a megfelelő magyarázat és oktatásban.

Ellenőrzési szemle. Folyó évi október hó 21-én lesz a katonai- és honvéd ellenőrzési szemle, melyhez az összes eperjesi születésű tartalékosokat és honvédeket — a kik f. évben tényleges szolgálatban nem álltak — a parancsnokságok behívták. — Ezen szemlére nem kapnak a behívottak külön-külön behívójegyeket s csak a szokásos módon, dobszó útján idéztetnek meg.

A esatornaügy és a három pénzintézet. A városi tanács azon kérelemmel fordult az eperjesi három pénzintézethez, hogy az árokutezán vonuló esatorna kiépítéséhez még szükséges 3600 frtot, mely a városnak ez ideig költségvetésében fedezetet nem talál, előlegezzék. A „Népbank” és a takarékpénztár teljesen felfogta a közügy iránti hivatását, s minden nehézség nélkül megszavazta a kért 1200—1200 frtnyi összeget. Nem úgy a „Bankegyet”. Daczára annak, hogy itt csak 1200 frtnak előlegezéséről van szó, mely a jövő évben a város által vissza lesz fizetve, a Bankegyet a méltányosság és közérdek oly magas (!) polczára emelkedett, hogy mikor a város kérelme szóba került, azt először egyszerűen visszautasította és midőn az igazgató választmányban mégis találkoztak egyesek, kik a „nem”-mel szavazókat figyelemzették e kritikan alóli eljárásra, a többség nagylelkűen oly határozatot hozott, hogy adnak pénzt, de 4½%-os kamatra. No ezért nem fogunk kalapot emelni a Bankegyet előtt. Egy oly pénzintézetnek, mint a Bankegyet, nemesak privát céljait, hanem a közérdek iránti kötelezettségei is vannak, melyekkel számolnia is kell, mint halljuk a Bankegyet részvényesei is felháborodtak, az igazgatóság ezen eljárása felett. Mi e baklövést mint példátlan kuriozumot kötelességünknek tartjuk megjegyezni, mint oly eljárást, mely maga magát elítéli.

Kérelem és meghívás. A felsőmagyarországi bányapolgárság folyó évi szeptember hó 22-én fogja Igló városában közgyűlést tartani. A bányapolgárság alapszabályai értelmében Eperjes városának jogában van ezen gyűlésre két képviselőt küldeni, kit az eperjesi és vidékebeli bányatulajdonosok választanak. Felkérem ennél fogva mind azokat, kik valamely bányában mint részesekek élve vannak, legyenek szívesek a legközelebbi szombaton azaz: Szeptember 19-én délután 3 óra-
kor az eperjesi népbank helyiségeiben összegyűlekezni, hogy a beküldött igazgatósági jelentést tudomásul vehessük és a kiküldendő képviselőket megválaszthassuk. Haitsch Lajos helyi képviselő.

Népesedési mozgalom. A f. é. augusztus havára szóló népességi statisztika a következő: Születtek: Eperjesen 21 fi. 32 leány; Bártfán 8 fi. 7 leány; K.-Szebenben 6 fi s 5 leánygyermek, összesen 35 fi és 47 leánygyermek = 79. Meghalt: Eperjesen 24 fi. 12 n. n.; Bártfán 8 fi. 5 n. n.; K.-Szebenben 3 fi. 2 n. n. összesen 34 fi s 19 n. n. vagyis 53 személy. Gyógykezeltettek: Eperjesen 51 fekvő, 50 járó; Bártfán 32 f. 112 j.; K.-Szebenben 29 f. 57 j.; Alsó-tarcsai járásban 32 f. 21 j.; Felső-tarcsai járásban 18 f. 28 j.; Sirokai járásban 8 f. 18 j.; Girálti járásban 14 f. 16 j.; Szekesői járás-

ban 2 f. 27 j.; s a Makoviczai járásban 13 f. 28 j. összesen 202 fekvő s 257 járó, vagyis 559 beteg.

Csoka Sándor szinigazgató kérelme folytán a kassai szinügyi-bizottság az évi szubvenzió felét f. hó 6-án tartott ülésében kiutalványozta s e hó 7-én el is küldötte. A társulat e hó 22-én érkezik Kassára s 26-án kezd meg előadásait.

A magyar kultur-egyletek országos ülése. F. é. okt. havában megfognak tartani a magyar kultur-egyletek országos gyűlésüket Budapesten. Célja a kultur-egyletek egyesülése. Szept. 14-én d. n. 4 óra-
kor fog megtartatni az új város-háza termében, az előértekezlet, melyre meghívójegyeket Gerlóczy Károly alpolgármester, e kongresszus elnöke, küld szét. A „meghívó”-hoz esatolva van egy 11 pontból álló program. Megyei magyarosító egyletünk részéről Bánó József lett kiküldve.

Utóállítás lesz f. hó 21-én a es. k. 67. számú hadkieg. kerületi parancsnokság irodájában — alkülvárosban a Sarlay-féle házban.

Vesztégar. Berthót község marhaállományára, miután abban mintegy 12 darab száj-és körömfájásban beteg marha találtatott, a vestégar bizonytalan időre lett elrendelve. Ellenben Bodonlakon a szarvasmarha állomány egészsége kifogástalan lévén, a vestégar be lett szüntetve.

Figyelmeztetés: Friedmann B. helybeli zálogkölesön üzletében f. hó 17-én — a lejárt és ki nem váltott — tárgyakat hatóságilag el fogják árvereztetni.

Honvédségi ellenőrzési szemle. Az ellenőrzési szemle f. évben a következő rendben fog megtartatni idő és hely illetőleg: Október 8-án utazás Giráltra; 9—10 szemle a Tapolyi járásban; 11-én Utazás Bártfára; 12-én szemle Bártfa városában; 13—14-én Szekesői járásban. 15-én Utazás Zboróra és egy része a makoviczai járásba; 16-án Utazás Szvidnikre; 17-én szemle a makoviczai járás második részében; 18—19-én utazás Eperjesre; 20—21-én Szemle a siroka járásban és Eperjesen; 22-én Utazás Lemesre; 23—24-én szemle az alsó-tarcsai járásban; 25-én utazás Kis-Szebenbe; 26-án szemle K.-Szeben városában; 27—28-án szemle a Felső-Tarcsa járásban; 29-én utazás Eperjesre. Nov. 6-án ellenőrzési szemle valamennyi hatóságban és 13-án tiszti értekezlet.

Uj postahivatal. Megyénk postahálózatának korszerű kiterjesztése érdekében Hertnek községben postahivatal felállítását vált szükségessé. Ugyanis maga ezen község 900 lelket számlál; a közigazgatási állapotot illetőleg pedig ott van a herezeg Anhalt-féle uradalom, mely egyszersmind az összes uradalmi birtokok székhelye és ugyanott épül egy gőzfűrészmalom: mind oly tényezők, melyek postahivatalt sem nélkülözhetnek. A tervbe vett postahivatal tárgyában az intézkedések folynak.

Öngyilkosság, vagy amerikai párbaj? A napokban ily cím alatt közölték, hogy a fiatal Péchy József, a képviselőház elnökének fia nem — mint híresztelték — természetes halállal, hanem golyó által mult ki. Az eset most már nyilvánosságra került s részleteit a következőkben adjuk elő: A jogi tanulmányait még be nem végzett 22 éves Péchy József erősen udvarolt gróf Festetics Pál nének, az egykor Bécsben ünneplést szép Fischer-nének, ki a télen oly önértetesen viselte magát abban az udvari bál-affaireban, a férj féltékeny kezdett

lenni, miből összekocczanás, és aztán pisztolypárbaj támadt, melynél Péchy az első lövésre holtan rogyott össze. — Egy másik verzió szerint a párbaj kardra és pedig a gróf egyik szabolesi birtokán történt. Péchy oly sebet kapott, hogy ennek következtében néhány nap mulva atyja abauji birtokán meghalt. A szomorú esetet az ősz atya iránti kíméletből titkolták.

A girált-szvidniki út. A girált-szvidniki útépítés annyira haladt előre, hogy eddig folyósított 40.000 frtnyi hitel már is kimerült, minélfogva a magy. kir. miniszterium újabb 10.000 frtnyi hitel folyósítása iránt megkerestetett.

Iskolai segély. A déesői görög katolikus iskolának, a miniszterium több taneszközt ajándékozott a keezer-pekléni orthodox izrealitaiskola, az országos izrealita alaptól 200 frtnyi segélyt nyert és a kis-szebeni községi iskola a jövő tanévre 820 frtnyi államsegélyben részesült.

Jutalmazott tanítók. Allamsegélyben részesültek: Czírbusz Tamás nagy-vitézi; Schirger Antal raszlaviczai; Hollenkay István soóvári; Stofkó Sándor ternyei r. kth. tanítók; Skripkó Tivadar renesissói; Moszkva Péter alsó-voliehi; Jaczenko János schavniki; Hvozdovits István, gör. kath. tanítók; Fúria Károly ev. és Appel Aron berzeviezei izr. tanító 20—20 frtnyilag egyenként.

Furesa foglalkozás. E napokban érkezett az eperjesi kapitányi hivatalhoz bizonyos Scholl Terézia, Herend községből (Veszprémmege) származó 54 éves nő részére az igazolási jegy kézbesítés végett, s daczára annak, hogy a nő két foglalkozás után — mint „zenész és szappan áruló” — kerestetett, Eperjesen meg nem találhatták.

Munkásaink Észak-Amerikában. Négy-száz kivándorolt eltávozott a pensylvanai közbányákól s Kanada északnyugati részére vonultak, hogy ott megtelepedjenek. Az elvándorlás oka keresethiány.

Elveszett karperecz f. hó 6-án dél előtt 11 és 12 óra között, talált egy ur az alsó kaszárnya előtt egy karpereczet — s a mennyiben azt a városi kapitányhivatalhoz szolgáltatotta be, felhívatik az illető, hogy tulajdonát beigazolvva, azt át is veheti. Winkler András, városi kapitány.

Megszökött: Kollarik János és Szegyor József, eperjesi származású kőmivestanoneczok megszöktek. Gyagyovszky András helybeli kőmives iparostól Kassára, a honnan őket az iparhatóság — karhatalommal fogja elhozatni.

Meglepetés. A törmelléki rövid szivarokat ismét kezdik „törmellékekkel” tölteni. A minap rágyújtott egy uri ember a Z.-féle vendéglőben egy ilyen szivarra, melynek közepe feltűnő kemény volt — félve, hogy talán dynamittal van töltve — az asztalnál levő vendégek hozzá fogtak a szivar-
nak boneyolásához, s nagy meglepetésükre és megnyugtatójukra, a szivarban egy ép szilvamagot találtak.

Tűz. A Terjékfalván kiütött tüzesetről pólólag még következőkről értesülünk. Leégett 8 ház és 10 gazdasági épület. Az összes kár 5175 frt. Csupán négy telkes volt biztosítva. A tűz keletkezését okát puhatoló járó csak annyit volt képes kinyomozni, hogy a tűz Hnatko János csürében, ismeretlen módon keletkezett, nevezett tulajdonos biztosítva nem volt.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**
Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Am az urfi esetje különb és érdekesebb is valamivel. Három levél játszik bele a dologba, a mely különben így esett meg:

Az urfi életének utolsó idejében három egyén játszott némi szerepet.

Az egyik az apja volt, a kitől pénzt esikart ki; a második a kedvese, a ki tőle esikart pénzt; a harmadik pedig a menyasszony, a kinek a dolog természeténél fogva már hűséget ígért. Hogy persze az ígéretet megtartotta-e, az már más kérdés.

Egy napon az urfi arra szánta el magát, hogy szakít a kedvesével. Am ezt a szakítást egy pompás esőrongós előzi meg. Elviszi a leányt a színházba, onnan voesorálni, habzó pezsgőt itat vele és azután — alászoalja.

Miután azonban nem volt pénze, hát azt gondolta, hogy az apjához fordul, még pedig olyan indokkal, a mely okvetlenül megteszi a hatást.

Ez a hatást okozó levél pedig a következőleg hangzott:

„Szeretett atyám!

Pár héttel nősülésem előtt kénytelen vagyok előttem egy vallomást tenni, annyival is inkább, mert erre a körülmények kényszerítettek, valamint leendő nőmmel együtt a boldogság elérése utáni vágy; az utóbbi annyival is inkább szeretném elérni, mert biz én tisztelt menyasszonyomat eddig nem nagyon szerettem meg, a mint te ezt körülbelől is tudod is.

Bizonyítván meg leszesz lepetve, ha vallomást tudatva veled, kijelentem, hogy te — nagy-
apa vagy. Ay apa én vagyok, az anya pedig egy nő, a ki most bizonyos követelésekkel áll elő. Ha e követelést az apa és nagyapa nem teljesítik: az anya az esküvőn akar jelenetet csinálni.

Követelése 300 frt, a fizetés határideje 3 nap. Azt hiszem szeretett atyám, hogy fiad és unokád iránt teljesíted apai és nagyapai kötelességedet.

Ha a pénzt megkapom és unokád édes anyjával a számlát rendezem: azonnal utazom menyasszonyomhoz s bizonyítván meg leszesz elégedve azzal a szeretettel, a melylyel e nem éppen bájos arát homlokodon esőkolom.”

Mikor az urfi készen volt ezzel a hazugsággal és meg volt győződve arról, hogy a pénz három nap alatt meglesz s így a pezsgővel fűszerezett szakítást véghezviheti, kapta magát és a kedvesének is irt egy levelet, a mely ezeket tartalmazta:

„Szívem piszége!

Állj a tükör elé, esuesorítsd piros szádat és hidd el, hogy arra a esuesori édességre egy rakás esőkot viszek neked.

Három nap mulva, vagyis pénteken délután ott leszek nálad, jól megtelt tárczámmal együtt. (Zárjel között sugom meg, hogy esunyán lefözöm az öregemet 300 frt-ig.)

Lesz színház, lesz vaesora és lesz pezsgő.

Pont öt óra-
kor ott leszek.

A mideredet nem kell felvenni.”

A mint ebben a levélben is kigyönyörködte magát, hát ugy gondolkodott, hogy ha már a kedvesének, meg az apjának tudott levelet írni, hát miért ne írjon a menyasszonyának is.

Igy történt azután, hogy a harmadik levél is elkészült (ez ment legnehezebben) s a következő dolgokat foglalta magában:

„Imádot arám!

A nap kelésével a nap ragyogásával, a szél sivitásával s az órák lassu, végtelen lassu mulásával mindinkább közelebb jutok ahhoz az égi boldogsághoz, a mely akkor fog majd körül, midőn az oltár előtt szent vallásunk igénybevételével, szívem egész szerelmével mondom, esküszöm, hogy szeretlek és mindvégig hű leszek hozzád.

Abrándjaim közben folyton látom a te jószágos arcodat, folyton hallani vélem szavad édes esengését

s így kétségtelenül tudatában vagyok annak, hogy nélkülöd élni egyenlő volna a végtelen szenvedéssel.

Esküszöm neked szívem édes szerelme, hogy leveled azon része, a melyben egy Tini nevű lányról teszesz említést, a kívül itt állítólag édelgek, valótlan. Csalárd ellenségeim rút pletykája ez csak. Ne, ne higgy mást, mint az én hűségeme, lángoló szerelmemet, s azon vágyamat, hogy epedek látásod után.

Három nap mulva repülök hozzád, szárnyaimat leégetem szemed sugarai által s mint szárnyavesztett madár, sohasem repülök el oldalad mellől.”

Készen lévén mindhárom levél, borítékba tette, megcímezte és elküldte. Az első menyasszonyának, a másodikat az apjának, a harmadikat pedig a kedvesének — esupa szorakozottságból.

Na, a mi három nap mulva történt, az igen természetes.

A menyasszony egy nem éppen gyöngéd levélben visszaküldte a jeggyűrűt. Az apja a szó szoros értelmében leszidta: a kedvese pedig tudatta vele, hogy máskor ne téveszse el a leveleket és keressen magának olyan leányt, a ki megfér egy menyasszony mellett is.

A három levél s az arra kapott három válasz volt az oka annak, hogy madártészket keresett a fán.

Mikor az öreges ur megérti ezt a történetet, ránéz az urfira és így szól:

— Öcsém! Annyi igaz, hogy bolond egy história ez a magié, hanem hát mégis okosabb, mint az enyém. Magának az a baja, hogy nem kapott pénzt és feleséget; nekem azonban az a bajom, hogy kaptam mind a kettőt. Tudja mit. Menjünk szépen haza. Hát nem ostobaság volna az, ha az egyik azért akasztaná fel magát, mert van, a másik meg azért mert nincs? Jöjjön hozzám ebédre Bemutatom két katonatisztnak.

és kereskedelmiügyi kir. minisztérium intézkedett, hogy a leránduló fiatal iparosok szakma szerint portosulva, a kir. technológia muzeum és az országos iparegyesület által kijelölt szakemberek által résztesüljenek a megfelelő magyarázat és oktatásban.

Ellenőrzési szemle. Folyó évi október hó 21-én lesz a katonai- és a honvéd ellenőrzési szemle, melyhez az összes eperjesi születési tartalékosokat és honvédeket — a kik f. évben tényleges szolgálatban nem álltak — a parancsnokságok behívták. — Ezen szemlére nem kapnak a behívottak külön behívójegyeket s csak a szokásos módon, dobszó útján idéztetnek meg.

A csatornaügy és a három pénztézet. A városi tanács azon kérelemmel fordult az eperjesi három pénztézethez, hogy az árokutazán vonuló csatorna kiépítéséhez még szükséges 3600 frtot, mely a városnak ez ideig költségvetésében fedezetet nem talál, előlegezzenek. A „Népbank” és a takarékpénztár teljesen felfogta a közügy iránti hivatását, s minden nehézség nélkül megszavazta a kért 1200—1200 frtnyi összeget. Nem úgy a „Bankegylet”. Daczára annak, hogy itt csak 1200 frtnak előlegezéséről van szó, mely a jövő évben a város által vissza lesz fizetve, a Bankegylet a méltányosság és közérdek oly magas (!) polczára emelkedett, hogy mikor a város kérelme szövege került, azt először egyszerűen visszautasította és midőn az igazgató választmányban mégis találkoztak egyesek, kik a „nem”-mel szavazókat figyelmeztették e kritikan alóli eljárásra, a többség nagylelkűen oly határozatot hozott, hogy adnak pénzt, de 4 1/2%-os kamatra. No ezért nem fogunk kalapot emelni a Bankegylet előtt. Egy oly pénztézetnek, mint a Bankegylet, nemesak privát céljai, hanem a közérdek iránti kötelezettségei is vannak, melyekkel számolnia is kell, mint halljuk a Bankegylet részvényesei is felháborodtak, az igazgatóság ezen eljárása felett. Mi e baklövést mint példátlan kuriozumot kötelességünknek tartjuk feljegyezni, mint oly eljárást, mely maga magát elítéli.

Kérelem és meghívás. A felsőmagyarországi bányapolgárság folyó évi szeptember hó 22-én fogja Igló városában közgyűlést megtartani. A bányapolgárság alapszabályai értelmében Eperjes városának jogában van ezen gyűlésre két képviselőt küldeni, kit az eperjesi és vidékbeli bányatulajdonosok választanak. Felkérem ennél fogva mind azokat, kik valamely bányában mint részesek érdekelve vannak, legyenek szívesek a legközelebbi szombaton azaz: Szeptember 19-én délután 3 óra körül az eperjesi népbank helyiségeiben összejutni, hogy a beküldött igazgatósági jelentést tudomásul vehessük és a kiküldendő képviselőket megválasztassuk. Haitsch Lajos helyi képviselő.

Népesezési mozgalom. A f. é. augusztus havára szóló népesezési statisztika a következő: Születtek: Eperjesen 21 fi, 32 leány; Bártfán 8 fi, 7 leány; K-Szebenben 6 fi s 5 leánygyermek, összesen 35 fi és 47 leánygyermek = 79. Meghalt: Eperjesen 24 fi, 12 n. n.; Bártfán 8 fi, 5 n. n.; K-Szebenben 3 fi, 2 n. n.; összesen 34 fi s 19 n. n. vagyis 53 személy. Gyógykezeltettek: Eperjesen 51 fekvő, 50 járó; Bártfán 32 f. 112 j.; K-Szebenben 29 f. 57 j.; Alsó-tarcai járásban 32 f. 21 j.; Felső-tarcai járásban 18 f. 28 j.; Sirokai járásban 8 f. 18 j.; Girálta járásban 14 f. 16 j.; Szekesői járás-

ban 2 f. 27 j.; s a Makoviczai járásban 13 f. 28 j. összesen 202 fekvő s 257 járó, vagyis 559 beteg.

Csóka Sándor szinigazgató kérelme folytán a kassai szinügyi-bizottság az évi szubvenzió felét f. hó 6-án tartott ülésében kiutalványozta s e hó 7-én el is küldötte. A társulat e hó 22-én érkezik Kassára s 26-án kezd meg előadásait.

A magyar kultur-egyletek országos ülése. F. e. okt. havában megfognak tartani a magyar kultur-egyletek országos gyűlésüket Budapesten. Célja a kultur-egyletek egyesülése. Szept. 14-én d. u. 4 órakor fog megtartatni az új város-háza termében, az előértekezlet, melyre meghívójegyeket Gerlóczy Károly alpolgármester, e kongresszus elnöke, küld szét. A „meghívó”-hoz csatolva van egy 11 pontból álló program. Megyei magyarosító egyletünk részéről Bánó József lett kiküldve.

Utóállítás lesz f. hó 21-én a es. k. 67. számú hadkieg. kerületi parancsnokság irodájában — alkülvárosban a Sarlay-téle házban.

Vesztegzár. Berthót község marhaállományára, miután abban mintegy 12 darab száj-és körömfájásban beteg marha találtott, a vesztegzár bizonytalan időre lett elrendelve. Ellenben Bodonlakon a szarvasmarha állomány egészsége kifogástalan lévén, a vesztegzár be lett szüntetve.

Figyelmeztetés: Friedmann B. helybeli zálogkölesön üzletében f. hó 17-én — a lejárt és ki nem váltott — tárgyakat hatóságilag el fogják árvereztetni.

Honvédségi ellenőrzési szemle. Az ellenőrzési szemle f. évben a következő rendben fog megtartatni idő és hely illetőleg: Október 8-án utazás Giráltra; 9—10 szemle a Tapolyi járásban; 11-én Utazás Bártfára; 12-én szemle Bártfa városában; 13—14-én Szekesői járásban; 15-én Utazás Zboróra és egy része a makoviczai járásba; 16-án Utazás Szvidnikre; 17-én szemle a makoviczai járás második részében; 18—19-én utazás Eperjesre; 20—21-én Szemle a siroka járásban és Eperjesen; 22-én Utazás Lemesre; 23—24-én szemle az alsó-tarcai járásban; 25-én utazás Kis-Szebenbe; 26-án szemle K-Szeben városában; 27—28-án szemle a Felső-Tarcai járásban; 29-én utazás Eperjesre. Nov. 6-án ellenőrzési szemle valamennyi hatóságban és 13-án tiszti értekezlet.

Uj postahivatal. Megyénk postahálózatának korszerű kiterjesztése érdekében Hertnek községben postahivatal felállítását vártuk szükségessé. Ugyanis maga ezen község 900 lelket számlál; a közigazgatási állapotot illetőleg pedig ott van a hercegi Anhalt-féle uradalom, mely egyszersmind az összes uradalmi birtokok székhelye és ugyanott épül egy gőzfűrészalom; mind oly tényezők, melyek postahivatalt sem nélkülözhetnek. A tervbe vett postahivatal tárgyában az intézkedések folynak.

Öngyilkosság, vagy amerikai párbaj? A napokban ily cím alatt közölték, hogy a fiatal Péchy József, a képviselőház elnökének fia nem — mint híresztelték — természetes halállal, hanem golyó által mult ki. Az eset most már nyilvánosságra került s részleteit a következőkben adjuk elő: A jogi tanulmányait még be nem végzett 22 éves Péchy József erősen udvarolt gróf Festetich Pál nének, az egykor Bécsben ünnepelt szép Fischer-nének, ki a télen oly önérzetesen viselte magát abban az udvari bál-affaireban, a férj féltékeny kezdett

lenni, miből összekocozzanás, és aztán pisztolypárbaj támadt, melynél Péchy az első lövésre holtan rogyott össze. — Egy másik verzió szerint a párbaj kardra és pedig a gróf egyik szabolesi birtokán történt. Péchy oly sebet kapott, hogy ennek következtében néhány nap mulva atyja abauji birtokán meghalt. A szomorú esetet az ősz atya iránti kíméletből titkolták.

A girált-szvidniki út. A girált-szvidniki útépítés annyira haladt előre, hogy eddig folyósított 40.000 frtnyi hitel már is kimerült, minél fogva a magy. kir. minisztérium újabb 10.000 frtnyi hitel folyósítása iránt megkeresett.

Iskolai segély. A décsői görög katolikus iskolának, a minisztérium több taneszközt ajándékozott a keezer-pekléni orthodox izrealitaiskola, az országos izrealita alaptól 200 frtnyi segélyt nyert és a kis-szebeni községi iskola a jövő tanévre 820 frtnyi államsegélyben részesült.

Jutalmazott tanítók. Allamsegélyben részesültek: Czirbusz Tamás nagy-vitézi; Schirger Antal raszlaviczai; Hollenkay István soóvári; Stofkó Sándor ternyei r. kth. tanítók; Skripkó Tivadar reuissói; Moszkva Péter alsó-volichi; Jaczenko János schavniki; Hvozdovits István, gör. kath. tanítók; Fúria Károly ev. és Appel Aron berzeviezei izr. tanító 20—20 frtnyilag egyenként.

Furesa foglalkozás. E napokban érkezett az eperjesi kapitányi hivatalhoz bizonyos Scholl Terézia, Herend községből (Veszprémmegye) származó 54 éves nő részére az igazolási jegy kézbesítés végett, s daczára annak, hogy a nő két foglalkozás után — mint „zenész és szappan áru” — kerestetett, Eperjesen meg nem találhatták.

Munkásaink Észak-Amerikában. Négy-száz kivándorolt eltávozott a pensylvanai közbányából s Kanada északnyugati részére vonultak, hogy ott megtelepedjenek. Az elvándorlás oka keresethány.

Elveszett karperecz f. hó 6-án dél előtt 11 és 12 óra között, talált egy ur az alsó kaszárnya előtt egy karpereczet — s a mennyiben azt a városi kapitányhivatalhoz szolgáltatotta be, felhívják az illető, hogy tulajdonát beigazolva, azt át is veheti. Winkler András, városi kapitány.

Megszökött: Kollarik János és Szegyor József, eperjesi származású kőmivestanoneczok megszöktek. Gyagyovszky András helybeli kőmives iparostól Kassára, a honnan őket az iparhatóság — karhatalommal fogja elhozatni.

Meglepetés. A törmelléki rövid szivarokat ismét kezdik „törmellékel” tölteni. A minap rágyújtott egy uri ember a Z.-féle vendéglőben egy ilyen szivarra, melynek közepe feltűnő kemény volt — félye, hogy talán dynamittal van töltve — az asztalnál levő vendégek hozzá fogtak a szivar-nak boncolásához, s nagy meglepetésükre és megnyugtatójukra, a szivarban egy ép szilvamagot találtak.

Tűz. A Terjekfalván kiütött tüzesetről pót-lólag még következőkről értesülünk. Leégett 8 ház és 10 gazdasági épület. Az összes kár 5175 frt. Csupán négy telkes volt biztosítva. A tűz keletkezési okát puhatól járó csak annyit volt képes kinyomozni, hogy a tűz Hnatko János tulajdonon, ismeretlen módon keletkezett, nevezett tulajdonos biztosítva nem volt.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**
Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Am az urfi esetje különb és érdekesebb is valamivel. Három levél játszik bele a dologba, a mely különben így esett meg:

Az urfi életének utolsó idejében három egyén játszott némi szerepet.

Az egyik az apja volt, a kitől pénzt csikart ki; a második a kedvese, a ki tőle csikart pénzt; a harmadik pedig a menyasszony, a kinek a dolog természeténél fogva már hűségét ígért. Hogy persze az ígéretet megtartotta-e, az már más kérdés.

Egy napon az urfi arra szánta el magát, hogy szakít a kedvesével. Am ezt a szakítást egy pompás esörögés előzi meg. Elviszi a leányt a színházba, onnan vacsorálni, habzó pezsgőt itat vele és azután — alászolgája.

Miután azonban nem volt pénze, hát azt gondolta, hogy az apjához fordul, még pedig olyan indokkal, a mely okvetlenül megteszi a hatást.

Ez a hatást okozó levél pedig a következőleg hangzott:

„Szeretett atyám!

Pár héttel nősülésem előtt kénytelen vagyok előttem egy vallomást tenni, annyival is inkább, mert erre a körülmények készítettek, valamint leendő nőmmel együtt a boldogság elérése utáni vágy; az utóbbit annyival is inkább szeretném elérni, mert biz én tisztelt menyasszonyomat eddig nem nagyon szerettem meg, a mint te ezt körülbelől is tudod is.

Bizonyítván meg leszesz lepetve, ha vallomásomat tudatva veled, kijelentem, hogy te — nagy-apa vagy. Ay apa én vagyok, az anya pedig egy nő, a ki most bizonyos követelésekkel áll elő. Ha e követelést az apa és nagyapa nem teljesítik: az anya az esküvőn akar jelenet csinálni.

Követelése 300 frt, a fizetés határideje 3 nap. Azt hiszem szeretett atyám, hogy fiad és unokád iránt teljesítet apai és nagyapai kötelességedet.

Ha a pénzt megkapom és unokád édes anyjával a számlát rendezem: azonnal utazom menyasszonyomhoz s bizonyítván meg leszesz elégedve azzal a szeretettel, a melylyel e nem éppen bájos arát homlokodon eszokolom.”

Mikor az urfi készen volt ezzel a hazugsággal és meg volt győződve arról, hogy a pénz három nap alatt meglesz s így a pezsgővel fűszerezett szakítást véghezviheti, kapta magát és a kedvesének is írt egy levelet, a mely ezeket tartalmazta:

„Szívem piszeje!

Állj a tükör elé, esuesorítsd piros szádat és hidd el, hogy arra a esuesori édességre egy rakás esókot viszek neked.

Három nap mulva, vagyis pénteken délután ott leszek nálad, jól megtelt tárczámmal együtt. (Zárjel között sugom meg, hogy esunyán lefözöm az öregemet 300 frtig.)

Lesz színház, lesz vacsora és lesz pezsgő.

Pont öt órakor ott leszek.

A mideredet nem kell felvenni.”

A mint ebben a levélben is kigyönyörködte magát, hát úgy gondolkodott, hogy ha már a kedvesének, meg az apjának tudott levelet írni, hát miért ne írjon a menyasszonyának is.

Igy történt azután, hogy a harmadik levél is elkészült (ez ment legnehezebben) s a következő dolgokat foglalta magában:

„Imádot arám!

A nap kelésével, a nap ragyogásával, a szél sivitásával s az órák lassu, végtelen lassu mulásával mindinkább közelebb jutok ahhoz az égi boldogsághoz, a mely akkor fog majd körül, midőn az oltár előtt szent vallásunk igénybevételével, szívem egész szerelmével mondom, esküszöm, hogy szeretlek és mindvégig hű leszek hozzád.

Abrándjaim közben folyton látom a te jóságos arczodat, folyton hallani vélem szavad édes esengését

s így kétségtelenül tudatában vagyok annak, hogy nélkülöd élni egyenlő volna a végtelen szenvedéssel.

Esküszöm neked szívem édes szerelme, hogy leveled azon része, a melyben egy Tini nevű lányról teszes említést, a kivel itt állítólag édelek, valótlan. Csalárd ellenségeim rút pletykája ez csak. Ne, ne higj mást, mint az én hűségeme, lángoló szerelmemet, s azon vágyamat, hogy epedek látásod után.

Három nap mulva repülök hozzád, szárnyaimat leégetem szemed sugarai által s mint szárnyavesztett madár, sohasem repülök el oldalad mellől.”

Készen lévén mindhárom levél, borítékba tette, megezimezte és elküldte. Az elsőt menyasszonyának, a másodikat az apjának, a harmadikat pedig a kedvesének — esupa szórakozottságból.

Na, a mi három nap mulva történt, az igen természetes.

A menyasszony egy nem éppen gyöngéd levélben visszaküldte a jeggyűrűt. Az apja a szó szoros értelmében leszdta; a kedvese pedig tudatta vele, hogy máskor ne téveszse el a leveleket és keresen magának olyan leányt, a ki megfér egy menyasszony mellett is.

A három levél s az arra kapott három válasz volt az oka annak, hogy madárfészket keresett a fán.

Mikor az öreges ur megérti ezt a történetet, ránéz az urfiára és így szól:

— Óesém! Annyi igaz, hogy bolond egy história ez a magáé, hanem hát mégis okosabb, mint az enyém. Magának az a baja, hogy nem kapott pénzt és feleséget; nekem azonban az a bajom, hogy kaptam mind a kettőt. Tudja mit. Menjünk szépen haza. Hát nem ostobaság volna az, ha az egyik azért akasztaná fel magát, mert van, a másik meg azért mert nincs? Jöjjön hozzám ebédre Bemutatom két katonatisztnak.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium f. é. július 27-én kelt 42470. számú leiratával Eperjesen a sóvári főttó árusítására egy nagy áruda föllállítását engedélyezvén, ennek betöltése czéljából a kassai m. kir. pénzügyigazgatóságnál 1885. évi október hó 8-án délelőtt 10 órakor irasos versenyárgyalás fog tartatni.

A sónyárus köteles az árusításra megkivántató főttó-mennyiséget a szükséglet és a sótermelés arányához képest, a sóvári m. kir. sóhivatalnál készpénzért beszerezni, azt saját költségén Eperjesre szállítani, ott megfelelő raktárhelyiséget és a só elárúsítására alkalmas bolt helyiséget tartani és árubélyét ezimtbla által ismerhetővé tenni.

A heti sómennyiség megközelítőleg 35000 kilogramban állapítatik meg, melyből a hozzá utalt 122 sókisarust akként tartozik ellátni, hogy egy kisárusnak egyszerre 12 kilogramnál kevesebb sót eladni nem szabad, azonkívül köteles nagyárus a magán felek részére sót kicsinyben is eladni.

A sóért a nagyárus Sóváron a sóhivatalnál métermázsánként 9 frt 50 krt fizet.

A benyújtandó ajánlat arra terjedjen, hogy a fenti és alább közlendő feltételek mellett az ajánlattevő, mely áron fogja a főttó sót a sókisarúsoknak és külön mennyiért a magán feleknek kicsinyben elárúsítani.

A kincstár, a forgalom mennyisége iránt felelőséget nem vállal, úgy arra nézve sem, hogy a sótermelésnél előfordulható akadályok miatt a sónyárus a megkivántató sókészlettel talán nem lesz ellátható és ebből kitolyólag a sónyárusnak semmilyen nevezendő kártalanításra igénye nem leend.

A főttó ugyanezen állapotban árusítandó, melyben az a sóvári raktárból beérkezett, azt sem alakítani, sem vízzel vagy bár miféle anyaggal vegyíteni nem szabad.

Köteles a sónyárus hiteles mérleget és súlymérleget használni, azokat tisztán tartani, azokhoz súlyegyenlítőül függőlekeket tenni nem szabad.

Az áruda 3 havi felmondás mellett kölcsönösen felmondható.

A sónyárus a sónyáruada kezelését illetőleg aláveti magát a fönnálló szabályoknak és ha azok ellen bármely irányban cselekednék, az áruda tőle elvonatik és azon felül a rendes eljárás szerinti elbánásban részesül.

A pályázni kívánók 50 kros bélyeggel és 200 forint bánatpénzzel, vagy ezen összegnek valamely m. kir. adó- vagy sóhivatalnál való letételét igazoló nyugtával ellátott írásbeli ajánlatukat a fent megjelölt határidőig a kassai m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél tartoznak átadni.

Az ajánlatokhoz csatolandó még az erkölcsi és vagyoni, nemkülönben a nagykorúságot igazoló bizonyítvány.

A kitűzött határidő után, vagy a megjelölt lelékek hiányával beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

A kincstár föltartja a jogot, hogy a pályázók közül a sónyáruada kezelését a legalkalmasabb pályázónak adhassa.

A határozat a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumnak lévén föntartva, a bánatpénzek a határozat leérkezével fognak visszaadni, az elfogadott ajánlófél bánatpénze azonban csak akkor adatik vissza, ha az magát a megjelölt sómennyiséggel ellátta.

A sónyárus tartozik a sónyáruadák jelen föltételeknek megtelelően a nyerendő értesítéstől számítva legkésőbb egy hónap alatt teljesen berendezni, illetőleg a sókészlettel ellátni.

Az ajánlat következő minta szerint állítandó ki:

Ajánlat.

Alólírott késznek nyilatkozom az eperjesi sónyáruadát, melylyel a kicsinyben való eladás is össze van kötve, akként elválnai, hogy a sókisarúsoknak a sót métermázsánként . . . frt . . . krt, a magánfeleknek kicsinyben kilogramonként . . . krt adom (az ajánlott összeg szóval is kiirandó.)

A 200 frt bánatpénzről szóló nyugta (esetleg készpénz áagy államkötvény) a vagyoni állást, erkölcsi magaviseletet és a nagykorúságot igazoló okmány ide csatoltatik.

Végül kijelentem, hogy a sónyáruada betöltésére vonatkozó föltételeket ismerem és magát azoknak alávetem.

Az ajánlat keltezővel sajátkezűleg aláírandó.

Az ajánlat külsejére irandó:

„Ajánlat az eperjesi sónyáruadára“. A tekintetes m. kir. pénzügy igazgatóság főnökségének K a s s á u, ezimzendő.

Kassán, 1885. évi szeptember hó 2 án,

M. kir. pénzügyigazgatóság.

An die P. T. Leser des „Eperjesi Lapok“!!

Durch die horrend schlechten Exportverhältnisse nach dem Oriente und nach Russland, bin ich gezwungen, mein massenhaft angehäuftes Lager von

Pferde-Decken

die uns einem 185 cm. langen, 115 cm. breitem, besonders haltbaren, dicht gewebtem und dabei weichen wolligen Stoffe, daher auch zu Bett und Badedecken bestens geeignet, um jeden Preis zu verkaufen und versende 1 Stück um fl. 1.35 mit Nachnahme.

Fiaker-Decken, leichtgelber Boden, mit rother u. schwarzer Bordüre, 180 cm. lang, 105 cm. breit, per Stück fl. 2.50, so lange der Vorrath reicht. — Nichtkonvenientes wird anstandslos retour genommen. Briefe bitte zu richten an das **Orient-Export-Bureau E 1 Wien, Favoriten.**

Zeugniss! Bitte mir postwendend 21 Stück Ihrer decken, mit denen ich höchst zufrieden bin, in einer Kiste zu senden. Selbe sind wirklich sehr schön und praktisch und haben überall gefallen.

1113 G-3

J. Romanovsky, Bahnstation Kolomyja.

Wichtig für jeden Nervenleidenden.

Nur vermittelt **Elektricität** lässt sich ein Nervenübel gründlich beseitigen. Meine neuen **Inductions-Apparate** (Elektrisir-Maschinen), von jedem Laien leicht zu handhaben, sollten in keiner Familie fehlen. Gicht, Rheumatismus, Schwächezustände, Zahn- und rheumatische Kopfschmerzen, überhaupt jedes Nervenleiden wird durch meinen **Inductions-Apparat** geheilt. Preis eines kompletten Apparates mit ausführlicher Gebrauchsanweisung fl. 8.—. Einzig und allein bei mir direct zu beziehen.

Dr. F. Boeck, Triest, 2 Via Ponders 2.

Tüzifa-eladás.

A Hollán-Hedry Zsófia urnó tulajdonához tartozó 300 méter öl tüzifa eladása s megrendelése iránt tudakozhatni Szmoligovics Szilárd ügyvédi irodájában Eperjesen.

3-2

Die lapispataker Compossessorats-Schankgerechtigkeit

wird im licitationswege am **29. September 1885.** vormittags 9 Uhr in **Lapispatak** am 6 Jahre, vom 1. Januar 1886 an gerechnet verpachtet werden.

Reflectirende haben bei Beginn der Licitation ein Vadium von 80 fl. zu erlegen.

Nähere Auskunft ertheilt Julius Klefner Advocat in Eperies. 1121. sz. 4-2

Biztos kereset!

Mindenki tőke és koczkázat (risico) nélkül

osztrák-magyar állam- és díjsorsjegyek részlevezetés melletti eladása által az 1883. évi XXXI. tezl. k szerint

havonta 100—300 frtot kereshet

nálunk. — Ajánlatok a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők:

A fővárosi váltóüzlet-társaság
ADLER és társához BUDAPESTEN.

1119 sz. 6-2

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**, Wien L. Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma 916 dieser Branche. 50-32

Auskunft und Prospekte umsonst.

DAS BESTE

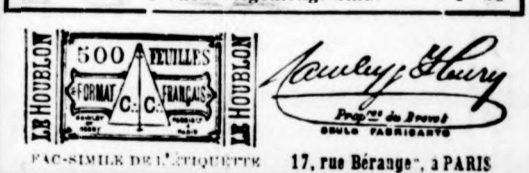
Cigaretten-Papier

IST DAS ECHE
LE HOUBLON

Französisches Fabrikat
von **CAWLEY & HENRY in PARIS**

Vor Nachahmung wird gewarnt!

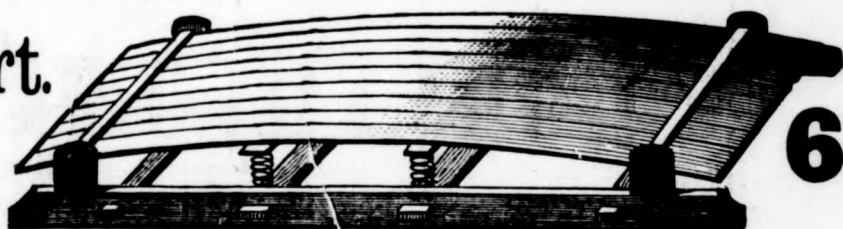
Dieses Papier wird von den Herren Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann Professoren der Chemie an der Wiener Universität bestens empfohlen u. z. wegen seiner au gereinigeten Qualität, seiner absoluten Reinheit und weil demselben keinerlei der Gesundheit schädlichen Stoffen beigemischt sind 1-36

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt.

6 frt.

Pótlék szalmazsákok és sodronybetétek helyett

tiszta tartós és jutányos, különösen alkalmas intézetnek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél megfelelő árleengedés. A megrendeléseknél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.

Főraktár: Bécs, I. Neuer Markt 7.